

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 października 2021 r. w sprawie T-342/20, Indo European Foods/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 17 grudnia 2021 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-801/21 P)

(2022/C 207/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja, E. Markakis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Indo European Foods Ltd, Hamid Ahmad Chakari

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości zaskarżonego wyroku w sprawie T-342/20;
- stwierdzenie, że orzekanie w przedmiocie wniesionej do Sądu skargi na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO (sprawa R 1079-4) z dnia 2 kwietnia 2020 r. jest bezprzedmiotowe; oraz
- obciążyć stronę skarżącą w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez EUIPO w ramach niniejszego postępowania odwoławczego i postępowań przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je EUIPO podnosi jeden zarzut oparty na naruszeniu uznanego w utrwalonym orzecznictwie Trybunału wymogu ciągłości istnienia interesu prawnego, co stanowi kwestię istotną z punktu widzenia jedności, ciągłości i rozwoju prawa Unii.

- Pierwsze naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd naruszył podstawową i autonomiczną przesłankę wszczęcia postępowania sądowego, uznaną w utrwalonym orzecznictwie, dotyczącą ciągłości istnienia interesu prawnego, odmawiając uwzględnienia kwestii, które zaistniały po wydaniu zaskarżonej decyzji z tego tylko powodu, że nie mogłyby one podważyć zgodności z prawem zaskarżonej decyzji. Taka wykładnia nie tylko myli ten wstępny wymóg proceduralny z późniejszą, przeprowadzaną co do istoty, kontrolą zgodności z prawem, ale także pozbawia wymóg ciągłości istnienia interesu prawnego jego własnej i niezależnej funkcji.
- Drugie naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd w konsekwencji nie przeprowadził w odniesieniu do strony skarżącej w pierwszej instancji badania ciągłości istnienia jej interesu prawnego. Koncentrując się na kontroli zgodności z prawem, Sąd pozostawił bez odpowiedzi to pytanie dotyczące wstępnego wymogu proceduralnego: jakie korzyści ze stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji mogłyby uzyskać strona skarżąca w pierwszej instancji?
- Trzecie naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd nie stwierdził, że strona skarżąca w pierwszej instancji nie wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku wykazania ciągłości istnienia jej interesu prawnego po upływie okresu przejściowego. Zważywszy, że zgłoszony znak towarowy może zostać zarejestrowany dopiero po upływie okresu przejściowego, czyli w chwili, gdy kolidujące ze sobą znaki towarowe nie będą mogły pełnić (i nigdy nie pełniły) jednocześnie swojej podstawowej funkcji⁽¹⁾, EUIPO podnosi, że żaden konflikt *ratione temporis* ani *ratione loci* nie może powstać. Wynika z tego, że strona skarżąca w pierwszej instancji nie mogła uzyskać żadnej korzyści z tego postępowania, a tym samym nie mogła wykazać ciągłości istnienia jej interesu prawnego.
- Czwarte naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd ze względu na popełnione błędy naruszył art. 50 ust. 3 TUE, art. 126 i 127 umowy o wystąpieniu⁽²⁾ oraz art. 72 ust. 6 rozporządzenia (UE) 1001/2017, stanowiące wyraz podstawowej zasady terytorialności, nakładając na EUIPO obowiązek pominięcia w rozpoznawanej sprawie konsekwencji prawnych upływu końca przejściowego.

— Niniejsze odwołanie podnosi kwestię istotną z punktu widzenia jedności, ciągłości i rozwoju prawa Unii. W zaskarżonym wyroku Sąd zatwierdził wąską interpretację zakresu horyzontalnego wymogu ciągłości istnienia interesu prawnego. Wspomniany wymóg wywodzi się ze wspólnej państwom członkowskim powszechnej teorii prawa procesowego, a wykładnia nadana mu przez sąd Unii może znacząco wpływać na jego stosowanie przez sądy krajowe. Niniejsze odwołanie podnosi również istotną kwestię o charakterze proceduralnym, która nie ogranicza się w żaden sposób do dziedziny prawa własności intelektualnej, a mianowicie problem konsekwencji, jakie należy wywieść z zasady, zgodnie z którą autor aktu, którego nieważność została stwierdzona musi odnieść się do daty jego wydania w celu przyjęcia aktu go zastępującego. Kwestia ustania prawa wcześniejszego w toku postępowania sądowego była przedmiotem wydanych przez Sąd sprzecznych ze sobą orzeczeń, natomiast Trybunał miał sposobność zająć się tą kwestią jedynie pokrótce, w ramach postanowienia z uzasadnieniem. Niniejsze odwołanie porusza wreszcie, w sposób ogólny, zagadnienie konsekwencji w porządku prawnym Unii rzeczywistego wystąpienia z niej Zjednoczonego Królestwa.

- (¹) Artykuł 11, art. 51 ust. 1, art. 66 ust. 1 i art. 71 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).
- (²) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 2019, C 384 I, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 10 listopada 2021 r. w sprawie T-443/20, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Labels), wniesione w dniu 10 stycznia 2022 r. przez Sanford LP

(Sprawa C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sanford LP (przedstawiciel: J. Zecher, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Sanford LP jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 28 stycznia 2022 r. – YQ/Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Sprawa C-57/22)

(2022/C 207/16)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: YQ

Druhá strana postępowania: Ředitelství silnic a dálnic ČR